

این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را باز نشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمند شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب دیده دهم شود.

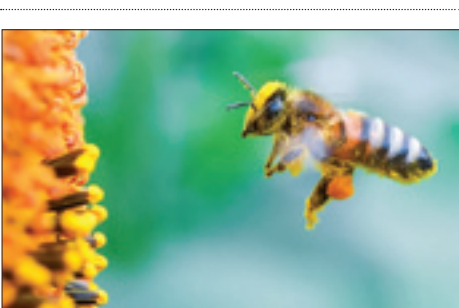
یکی از عجیب‌ترین واکنش‌های انسانی!

کاربری با نام «هیر» در توییته نوشت: یکی از عجیب‌ترین واکنش‌هایی که تو روابط انسانی دیدم، این بوده که طرف بابت اینکه کسی ازش دلخور شده، دلخور می‌شه؛ یعنی اگر کسی از من ناراحت بشه، ازش ناراحت می‌شم، کم هم نیست، یکی درمیون می‌بینم.

شرکت معروف پیرکس و رشکست شد

کانال‌های خبری تلگرامی که نقل از رویتزر اعلام کردند: شرکت اینستنت بندز که مالک پیرکس است، حدود یک میلیارد دلار دارایی و بدیجی دارد که اعلام ورشکستگی کرد. این شرکت البته اعلام کرده بود با تغییر ساختار به‌فعالیتش ادامه خواهد داد.

کانال تلگرامی «عجایب جهان» نوشت: بشر هزاران سال است که حیات خود را مدیون زنبور عسل است. زنبورها باعث تداوم کشاورزی هستند و در واقع یک‌سوم موادغذایی انسان از سوی گرده افشانی زنبورها عرضه می‌شود و اگر زنبور نبود ما هم نبودیم!

تفاوت حضور ایران و امریکا در امریکای لاتین

محمد جمشیدی در توییتر نوشت: ترامپ اعتراف کرده که می‌خواسته دولت ونزوئلا را سساقط و نفشش را غارت کند، اما ایران در آنجا مرکز فناوری ایجاد کرده و با صدور خدمات فنی مهندسی زیرساخت‌های اساسی ونزوئلا را تقویت می‌کند. این بازی بر برد به نفع دولت است. این تفاوت حضور ایران و امریکا در امریکای لاتین است.

بنج‌شنبه ۲۵ خرداد۱۴۰۲ | ۲۶ ذی‌القعده۱۴۴۴ | روزنامه جوان | شماره ۶۷۷۸

گایبران

ریمت جمیورن

واکنش کاربران شبکه‌های اجتماعی به دستاوردهای سفر آیت‌الله رئیسی به ونزوئلا

بازی برد – برد با ملت‌های مستقل امریکای لاتین

دستاوردهای اقتصادی آن نوشتند. همچنین علائق مردم و رئیس‌جمهور ونزوئلا به سردار شهید حاج قاسم سلیمانی برای کاربران قابل توجه بودواین سفر را نوعی همراهی میدان د دیپلماسی عز‌تمندانه و متوازن دولت سیزدهم دانستند.
کاربران از اهمیت این سفر و

رسید. بازی برد – برد با ملت‌های مستقل #امریکای_لاتین
کاربری با نام «سارا»:
یه‌زمان مسخرمون میکردن که کارگر ایرانی میره زاین مره ده میسوزنه کارو گر ایرانی میره ت امریکای لاتین پالایشگاه اورهال کنه؛ این‌اگه پیشرفت نیست پس چیه؟!
مهدی مهرپور:

واردت سه کشور ونزوئلا، نیکاراگوئه و کوبا حدود ۲۰میلیارد دلار است. سهم ایران از بازار این سه کشور، کمتر از ۰٫۵ درصد است؛ ولی داندیچ چرا؟ چون در هشت سال دولت روحانی، این سه کشور دوست، مورد غضب بودند؛ا رئیسی الان در امریکای لاتین در حال بازسازی همین روابط است که روحانی صفرش کرده بود.

باران وکیلی:
ولی با همه انتقاداتی که به دولت رئیسی وارد، باید گفت این دولت در زمینه سیاست خارجی موفق عمل کرده و مهم‌تر از همه میزان سرمایه‌گذاری خارجی از ابتدای دولت سیزدهم تا فروردین ۱۴۰۲ حدود

۱/۶میلیارد دلار بوده، یعنی یک چهارم ۲/۵برابری نسبت به دولت قبل.

احمد قصری:

از کشت فراسرزمینی رسیدیم به پالایشگاه داری فراسرزمینی، اونم سهه تا کشور: ۱-پالایشگاه سینفونگس ۲،۰-پالایشگاه

روبی آرمانی بولیوار نیکاراگوئه؛۳-پالیشگاه کاردون ونزوئلا؛ این طرح‌ها قراره میلیاردها دلار ارز وارد کشور کنه؛ ا جودتحقیق‌ها کجای مجلس‌نشستن؟

علی فرزادی:
در حوزه دارو، صادرات ما به دنیا پارسال ۵۰ میلیون دلار بوده، صادرات فعلی ما فقط به ونزوئلا طی پنج‌ماه گذشته، ۶۰میلیون دلار بوده یعنی صادرات دارو از ایران فقط به ونزوئلا، مسول با کل صادرات سال گذشته دنیا، اون!

وقت به عده‌مینگن چه‌سودی تواین سفرهاست! همونایی که همه دنیا ر امریکامیبین!

علی مختارزاده:

میزان سرما به‌گذاری خارجی از ابتدای دولت سیزدهم تا فروردین ۱۴۰۲ حدود ۱/۶میلیارد دلار بوده، یعنی یک چهارم

جوان

وقتی تقسیم وظایف بی معنا می‌شود

علیرضا کمیلی طی یادداشتی در کانال تلگرامی خود نوشت: اگر کسی تجربه تلخ حضور در جلساتی که نمایندگان ادارات و نهادهای مختلف جمع می‌شوند را داشته باشد و اندکی هم با آنها کار کرده باشد به یک مسئله فورا پی می‌برد: همه می‌خواهند همه کار بکنند و می‌کنند! چندی قبل در یک

جلسه مشورتی بودم که دیدم حتی مشاوران و تین این نهادها نیز از هر دری پیشنهاد می‌دهند و تشتت را در ذهن مدیران زیاد می‌کنند و تقریباً کسی در چارچوبی که آن نهاد باید عمل کند سخن نمی‌گوید! با این وضع، عملاً تقسیم کار تقریباً امری بی‌وجه است. این مسئله چه دلیلی دارد؟ آیا موقع نوشتن اساسنامه‌ها به‌اندازه کافی در تحدید آنها دقت نشده است؟ آیا ذهن مدیران ما کل‌نگر و جامع‌گراست و به خاطر این آفت است که همه می‌خواهند به همه ابعاد یک مسئله بپردازند نه یک بعد آن؟ آیا مسئله اجرایی است و افراد می‌دانند که اگر آنها انجام ندهند دیگران هم انجام نخواهند داد و نگران ماندن کار هستند؟ آیا مسئله ساختار گزارش محوری است که همه را وادار به انجام اقداماتی می‌کند که به برای بالادست‌ها جذاب باشد و نوعی روزمرگی حاکم است؟! ما چرا چیست به نظر شما؟ حالا ریشه معضل هر چه که باشد چطور توان ورود به همه کار را دارند؟ چون بودجه خودشان را دارند؟ چون نظارت دقیقی در کار نیست و همه چیز قابل تأویل است؟! این همه ستاد و شورا که ذاتاً برای جلوگیری از موازی کاری‌ها و تداخل‌ها شکل گرفته‌اند آیا توان حل این مشکل را داشته است؟! آیا سامانه‌های اشتراک اقدامات رایج می‌توان جلوی این مسئله را تا حدی گرفت؟ آیا راه‌حل جمع‌تجمعی نهادی است؟ این امر یکی از آفت‌های رایج و مهم ساختار اداری اجرایی کشور ماست که ریشه‌های متعددی دارد و اگر کسی دنبال تحول باشد باید حتماً نسبت به این امر تحلیل و برنامه جدی داشته باشد.

بر لوسکونی به سیاق ترامپ

سیدنیما موسوی در کانال تلگرامی خود نوشت: سیلویوپر لوسکونی نخست‌وزیر پیشین ایتالیا در سنن ۸۷سالگی درگذشت. وی در سه دوره نخست‌وزیری ایتالیا را تجربه کرد. نخست‌سال‌های ۱۹۹۴-۱۹۹۵ و سپس سال‌های ۲۰۰۱-۲۰۰۶ و نیز ۲۰۰۸-۲۰۱۱ و آغاز و پایان هر سه

دوره معلول شرایط ویژه در صحنه سیاسی ایتالیا بود. آنچه بیش از همه حائز اهمیت است چگونگی برآمدن برلوسکونی در صحنه سیاسی ایتالیا بود. شاید بتوان شبیه‌ترین فرد به منش شخصیتی وی در بین سیاستمداران را «دونالد ترامپ» نامید. وی همچون ترامپ بدون صیغه سیاسی و تنها از زاویه رسانه، اقتصاد و نیز ورزش به جهان سیاست پای گذاشت. اگر ترامپ ابتدا از طریق فعالیت اقتصادی در زمینه انبوه‌سازی ذیل «سازمان ترامپ» و نیز فعالیت‌های رسانه‌ای در برنامه «The Apprentice» را بر عهده داشت و همین‌طور از طریق سرمایه‌گذاری در زمینه ورزش‌های چون کشتی‌کج و گلف سعی داشت تا محبوبیت خود را افزایش دهد؛ در نقطه‌مقابل برلوسکونی نیز چنین بود. وی ابتدا با تأسیس صندوق سرمایه‌گذاری فین‌بانوشت در حوزه اقتصاد و نیز تأسیس تلویزیون مدیاست در حوزه رسانه خود را به یک چهره مطرح تبدیل کرد و سپس در سال ۱۹۸۶ با خرید باشگاه آت‌میلان از «جوزپه فارینا» خود را به یک شخصیت محبوب در ایتالیا تبدیل کرد.

نکته‌جالب اینکه دوران اوج میلان در آغاز دهه ۱۹۹۰ مصادف بود با تأسیس حزب کوچک «فورزا ایتالیا» به‌وسیله سیلویوبرلوسکونی که باعث شد وی خارج از الیت سیاسی معمول در ایتالیا بتواند به نخست‌وزیری برسد در حالی که پیش از آن هیچ‌گاه به‌عنوان یک‌رجل سیاسی در ایتالیا شناخته نمی‌شد. مهم‌ترین دلیل اقبال به او در دهه ۱۹۹۰ تغییر فاز جامعه ایتالیا از نخبه‌گرایی دهه ۱۹۸۰ به عام‌گرایی و پوپولیسم دهه ۱۹۹۰ بود. ظهور احزاب کوچکی مثل فورزا ایتالیا (راست پوپولیست) و حزب مردم (چپ پوپولیست) از مصادیق پوپولیستی شدن فضای ایتالیا در آن برهه بود. ولی عامل تغییر جهت افکار عمومی، شکست ائتلاف «جینینو کراکسی» در پایان دهه ۱۹۸۰ بود.

کراکسی به‌عنوان یک سیاستمدار چپ میانه نقش مهمی در شکل‌گیری پایه‌های اتحادیه اروپا در دهه ۱۹۸۰ داشت. چیزی که در دهه ۱۹۹۰ به ثمر نشست، ائتلاف پشتیبان کراسی موسوم به «پنتاپارتیتو» از این جهت مهم است که مشتمل بر احزابی همچون دموکرات مسیحی، سوسیالیست، سوسیال دموکرات، جمهوریخواه و لیبرال ایتالیا بود. این پنج حزب با ائتلاف با یکدیگر به‌رغم منافع متضاد پشتیبان دولت کراسی بودند، ولی با افشای مفاسد سران این احزاب محبوبیت لایه‌نخبگان ایتالیا بالکل نابود شد. قضیه «مانی پولیت» که کارزار دستم‌گشایی برای مقابله با مفاسد نخبگان سیاسی بود، ایجاد شد و منجر به افشای سران احزاب شد که مهم‌ترین آنها مفاسد مربوط به ماریو کیه‌زا و سر جیو مورونی از سران حزب سوسیالیست ایتالیا بود. افشای این مفاسد باعث بدبینی عموم به ائتلاف پنتاپارتیتو و لایه نخبگان شد و فضای ایتالیای دهه ۱۹۹۰ را به سمت پوپولیسم برد.

نیش پشه‌ها خنجر است!

کانال تلگرامی «حلاقیات بدون مرز» نوشت: بنگلادش یکی از کشورهایی است که بیشترین آسیب را از بیماری‌های منتقل‌شده توسط پشه می‌بیند. اخیراً در این کشور موارد این بیماری‌های افزایش چشمگیری داشته است. ظاهراً برای مردم این کشور نیش پشه و بیماری‌های مربوط به آن عادی شده و اهمیتی به مراقبت از خود نمی‌دهند و این بی‌توجهی، قربانیان این بیماری‌ها را بیشتر کرده است. همانطور که در فرهنگ ما هم برخی رفتارهای خطر، مانند استفاده نکردن از کمربند و کلاه ایمنی هنگام رانندگی، یک امر عادی بود، در سال‌های اخیر این عادت خطرناک کمی بهبود یافته است. یک سازمان بنگلادشی که در زمینه سلامت عمومی فعالیت می‌کند، برای آگاهی‌بخشی به مردم و مبارزه با اینگونه بیماری‌ها، اپلیکیشنی طراحی کرده و برای تبلیغش کمپینی ساخته است. این کمپین تلاش دارد بگوید که نیش پشه‌ها به دلیل انتقال بیماری‌های خطرناک، به اندازه گلوله و چاقو کشنده است!

کهنکشان راه‌شیری بر آسمان ساحل صخره‌ای مَکسر، خلیج فارس از صفحه توییتری «فلات ایران»